

mærkningen ikke til at betyde hele dette Beløb, idet Kultolden efter Toldloven af 1908 først vilde være bortfalden ved Udgangen af Kalenderaaret 1912. Det vil altsaa sige, at det Beløb, hvormed Summen 32,920,000 Kr. skal nedsættes, kun bliver Summen for det sidste Kvartal af det Finansaar, for hvilket Finanslovsforslaget er bestemt, det vil altsaa sige en Fjerdedel af det her nævnte Beløb. Jeg skal henstille til den ærede Ordfører at foreslaa et Ændringsforslag i den Retning til tredje Behandling.

Endnu har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre med Hensyn til Betænkningen, idet jeg, uden at komme ind paa nogen udførlig Udvikling deraf, mener, at det er min Pligt at modsige den Betragtning, som det ærede største Mindretal dér fremsætter, og som lyder saaledes: „Da det foreliggende Forslag om Nedsættelse fra 1. April 1912 af det Kommunerne ved Lov af 15. Maj 1903 tillagte aarlige Stats-tilskud 1½ Mill. Kr. til 300,000 Kr. er opført paa § 27, ønsker Mindretallet som sin Opfattelse at hævde, at det paa Finansloven opførte, sædvanlige Tilskud, altsaa 1½ Mill. Kr., ikke kan ændres før tidligst fra 1. April 1913, hvis en Nedsættelse skulde blive vedtagen, idet et Tilskud, der er bevilget paa en Finanslov, maa staa ved Magt i den Tid, Finansloven gælder“. Jeg kan absolut ikke anerkende Rigtigheden af denne Betragtning, og en saadan Betragtning er heller ikke i Praxis bleven gjort gældende tidligere. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa Affattelsen af Finanslovsforslagets § 27, i hvilken der staar opregnet en Række Love, deriblandt ogsaa Loven om Ændringer i den kommunale Beskatning, paa hvilken Lov jo Kommunaltilskuddets Nedsættelse er indført, og saa ender Paragraffen med, at hvis disse Forslag erholde Lovskraft i Finansaaret 1912—13, ville de foran givne Indtægts- og Udgiftsbevillinger være at ændre i Overensstemmelse med bemeldte Love. „Alle i Henhold hertil indtrædende Forandringer“ — hedder det videre — „skulle søges nærmere fastslaaede ved Forslaget til Tillægsbevilling for ovennævnte Finansaar“. Det vil altsaa sige, at hvis dette Forslag vedtages, ændres uden videre den paagældende Post paa Finanslovsforslaget i Overensstemmelse med den vedkommende Lov, saaledes at altsaa Beløbet 1,200,000 Kr. nedsættes. Denne Opfattelse er altid hævdet i Praxis ogsaa ved den tidligere Affattelse af Finanslovens § 28, og jeg tror

ikke, at der i Virkeligheden kan være nogen Strid derom. Hvis man vil fastholde den Opfattelse, som det ærede Mindretal har gjort gældende, vil det ogsaa føre til konstitutionelle Konsekvenser, som det ærede Mindretal dog vistnok ikke vil anerkende, nemlig dette, at man paa Finansloven skulde kunne ændre en hvilken som helst paa almindelig Maade vedtagen Lov. Forholdet er kommet igen hvert eneste Aar, og hvert Aar er der vedtaget Love, der have ændret forskellige Summer endogsaa meget betydeligt paa det vedtagne Finanslovsforslag; men i Henhold til de almindelige Regler, der ere givne i de tidligere Finansloves § 28, nu § 27, foregaa disse Ændringer jo i Overensstemmelse med de vedtagne særlige Love, saaledes som foreskrevet paa Finanslovsforslaget.

Ordføreren (Bramsen): Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at det er jo netop i Anledning af denne Henvisning til Lovforslaget om den kommunale Beskatning paa § 27, at Mindretallet har fundet sig foranlediget til at komme med denne Udtalelse i Betænkningen. Altsaa, naar Ministeren siger: De kunne selv se, det kan ikke være rigtigt, siden der paa § 27 staar den kommunale Beskatningslov — saa er det jo ikke noget Bevis i den anførte Retning. Nej, den højtærede Minister har netop under Forhandlingen gjort gældende, at man kunde godt give Kommunerne 1½ Mill. Kr. paa denne Finanslov og tage det fra dem igen den ene eller den anden Dag, naar som helst man fik en Lovhjemmel eller Tillægsbevillingslovhjemmel derfor. Det mene vi ved denne Slags særegne Bevillinger ikke at kunne tiltræde. Naar en enkelt Person paa Finansloven har faaet tilstaaet en større eller mindre Bevilling, kan man ikke tage den fra ham igen i Aarets Løb, og naar man til en Kommune har givet en saadan Bevilling, hvad der for Resten er sket i Henhold til bestaaende Lov, kan man heller ikke efter den 1. April gaa hen og tage den fra den. Praktisk Betydning har det ganske vist ikke i dette Tilfælde, det er ganske givet, thi Kommuneskatteloven kan ikke komme i Stand i denne Samling. Mange Bevillinger forfalde ligefrem til Betaling den 1. April. Er det da ogsaa Finansministerens Mening, at man, naar man har udbetalt en Mand et Beløb i Henhold til Bevilling paa Finansloven, saa et Par Maaneder efter kan komme hjem til ham og forlange det tilbagebetalt, fordi der nu har fundet Forandring Sted med den Lov,